

ærede Ministers Udtalelser, at det nytter vistnok ikke noget, at vi tage det Spørgsmaal op til fornyet Drøftelse mellem anden og tredje Behandling. Man er selvfølgelig villig til at forhandle om det, men at man derved skulde kunne komme til et Resultat, kan jeg ikke love det ærede Medlem. Videre skal jeg ikke udtale mig angaaende dette Forslag. — Endvidere maa jeg ogsaa gøre nogle Bemærkninger i Anledning af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth). Over for ham maa jeg sige, at jeg ikke er meget glad ved de Udtalelser, der fremkom fra ham, navnlig hvis de skulde føres herfra over til England, da han med sine Udtalelser efter min Mening ikke har gavnnet vor Eksport af Rød. Hans Udtalelser gaa herved i en Retning, som jeg ønsker ikke skulde komme til Orde. Jeg for mit Bedkommende maa sige, at jeg tror ikke efter det Rendskab, jeg har til vor Kreaturbestand her i Landet, at hans Udtalelser holde Stif. Det Rendskab, jeg har til disse Forhold, gaar ud paa, at Sundhedstilstanden blandt vore Dyr er god og fuldtind stilles kan ved Siden af Sundhedstilstanden blandt Kreaturerne i andre Lande. Naar der menes, at der bliver et saa stort Procentantal kasseret — der tæntes vel nærmest paa Tuberkulosen — tror jeg, det ærede Medlem gør sig skyldig i en stor Misforstaaelse, den samme Misforstaaelse, som kom frem, da man forhandlede Loven om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene. De Udtalelser, der fremkom i den Retning, ere overdrevne. Man kan ikke slutte fra de Tal, der ere fremkomne et eller andetsteds fra; man maa tage Spørgsmaalet op om hele Kreaturbestanden, hvis man vil slutte noget virkeligt, noget, der kan holde Stif. Ligesaa maa jeg tage Afstand fra den Udtalelse, der fremkom om vort veterincære Tilsyn med vor Transport af levende Kvæg. Jeg har, det tør jeg paastaar over for det ærede Medlem, ikke saa lidt Rendskab til dette Forhold, og min Erfaring gaar i modsat Retning. Det viser sig da ogsaa ad Erfaringens Vej, at jeg har Ret, for havde man ikke haft et dygtigt Veterincæritilsyn, saa er det min Overbevisning — og jeg tror, det kunde belægges med Rendsgerninger — at vi tidligere i flere Tilfælde maatte have stoppet med vor Udsførelse, hvor det nu er afsæret. Det har været mit Princip, naar man har kritiseret Tilsynet — og det har man oftere gjort i det nordlige Jylland — at jeg har taget Tilsynet i Forsvar, og jeg har gjort det ud fra den samme Betragtning, som er anvendt af den ærede Indenrigsminister,

idet jeg Gang efter Gang har fremført over for Landmændene i Nørrejylland denne Betragtning, som de ogsaa have maattet bøj sig for: Selv om en Dyrslæge i et enkelt Tilfælde tager fejl og siger: Dette Dyr anser jeg for at lide af en eller anden Sygdom, og det maa holdes tilbage, saa er det bedre, at han tager fejl i den Retning, end at han tager fejl i den anden Retning, saaledes at et sygt Dyr bliver affendt. Vi have ogsaa haft det Tilfælde i Nørrejylland, at der har været Stridsspørgsmaal om, hvorvidt et Dyr har været sygt eller ej, og hvor et saadant Dyr er blevet nedslaaet, og jeg har ogsaa i et enkelt Tilfælde set, at Udfaldet er gaaet Dyrslægen imod, men i mange andre Tilfælde har det vist sig, at Dyrslægen havde Ret. Disse Forsøg have gjort det klart for Landmanden, at man skal ikke være alt for let til at fælde Dom over det veterincære Tilsyns Afgørelser, thi derved gavnner man ikke Sagen. — Naar det ærede Medlem siger om Klassifikationen af Rødet, at det nu vil blive afhængigt af Indenrigsministeren, om man maatte klassificere Rødet eller ikke, saa er det jo en fuldstændig Misforstaaelse af Flertallets Forslag. De have Lov til uafhængig af Indenrigsministeren at klassificere Rødet, saa meget de ville, men for at Bedømmelsen af, om Rødet er saa asmagret, at det ikke kan bruges til Menneskeføde, skal kunne gaa over fra det veterincære eller fra Statstilsynet til den af Landmændene etablerede Klassificering, skal denne være anerkendt af Indenrigsministeren. Det er det, der staar i Lovforslaget, ikke mere. Landmændene kunne klassificere uafhængigt af Indenrigsministeren, saa meget de ville, selv om Flertallets Forslag bliver vedtaget. Naar det ærede Medlem omtalte, hvad der staar i Betænkningen, og mente, at det stod noget i Modstrid med, hvad Flertallet har foreslaaet i sine Vædringsforslag, saa er det en fuldstændig Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Hvad staar der nemlig i Betænkningen, paa det Sted, det ærede Medlem oplæste? Der staar, at „det bør ligge uden for Tilsynets Opgave at bedømme, om Rødet er god og sund Handelsvare eller ikke“, det er det, Udvalgets Flertal har jagt i sit Vædringsforslag, og det er det, som det nærmere har udviklet i sin Betænkning, saa at Betænkning og Vædringsforslag staa i fuld Overensstemmelse med hinanden. Men det ærede Medlems Udtalelser og hans Vædringsforslag gaa i forfællig Retning, for det ærede Medlem mente, at det var vigtigt, at Slagtningen af Kvæg foregik paa saa saa Steder som muligt, men hans Vædringsforslag give